

Határokön Átívelő Imaközösség és Hitmélyítő Alkalmak

www.episzunago.com

A Lélek általi telítettség következményei

(Róma 15,1-13)

Igehirdető: Dr. Ormóshegyi Zoltán református lelkipásztor

Igehirdetés időpontja: 2022. 06. 01.

„A reménységnek Istene töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.”

„Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól, a mi Megtartónktól.” Ámen.

Imádkozzunk!

Áldunk és dicsérünk téged, szerető mennyei édes Atyánk az Úr Jézus Krisztusban! Köszönjük, hogy a Te nagy kegyelmedből megajándékoztál bennünket egy újabb alkalommal. Magasztalunk, hogy nem bűneink szerint bántál velünk, és nemcsak egy új napot, hanem egy új hónapot kezdhünk a Te kegyelmedből. Urunk, amikor visszatekintünk a mögöttünk levő időszakra, az ének szavai jönnek az ajkunkra:

„Áldjad őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett, Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett, Nagy irgalmát naponként tölti ki rád, Áldását mindenben érzed.”

Urunk, add ezen a mai estén is a Te áldásodat a mi igehallgatásunkra, add a Te áldásodat és vigasztalásodat a gyászoló testvéreink életére, gyógyítsd a mi betegeinket is, állj melléjük is oda Urunk, és mindazok mellé, akik hallják a Te igéd, hogy legyen az ír, gyógyító erő ezen a mai alkalmon is a Szentlélek ereje által. A Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg bennünket. Ámen.

Kedves testvéreim, szeretett gyülekezet, Isten igéjét folytatólagosan olvassuk tovább a Római levél 15. fejezetéből, az első 13 versből hallgassuk Isten igéjét:

Róma 15-1-13 *„Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk. Mindegyikünk a felebarátjának kedvezzen, mégpedig annak javára, épülésére. Hiszen Krisztus sem magának kedvezett, hanem ahogyan meg van írva: „A te gyalázóid gyalázásai énreám hullottak.” Mert amit korábban megírtak, a mi tanításunkra írták meg, hogy az Írásokból türelmet és vigasztalást merítve reménykedjünk. A türelmet és vigasztalást Istene pedig adja meg nektek, hogy kölcsönös egyetértés legyen közöttetek, Jézus Krisztus akarata szerint, hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek a mi Urunk Jézus Krisztus Istenét és Atyját. Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére. Mert mondom: Krisztus a zsidóság szolgájává lett az Isten igazságáért, hogy megerősítse az atyáknak adott ígéreteket. A népek pedig irgalmáért dicsőítsék az Istent, ahogyan meg van írva: „Ezért magasztallak téged a népek között, és nevednek dicséretet éneklek.” Ezt is mondja: „Örüljétek, népek, az ő népével együtt.” És ezt is: „Dicsérjétek, ti népek mind az Urat, és dicsőítse őt minden nép.” Ézsaiás pedig így szól: „Hajtás sarjad Isai gyökeréből, és népek uralkodójává emelkedik: benne reménykednek a népek.” A reménység*

Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.” Ámen.

Nagy szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket!

Nagyon gazdag hét van mögöttünk, Isten csodálatosan megáldotta az evangélizációt. Nem hagyott bennünket ige, közösség nélkül, folyamatosan együtt lehettünk. Olyan nagy kegyelem ez!

De engedjék meg a kedves testvérek, hogy röviden felfrissítem, hogy hol fejeztük be, hiszen egy hét kiesett. Az elmúlt alkalommal az adiaforonokat, az üdvösség szempontjából közömbös dolgokat tárgyaltuk, és az ehhez való viszonyunkat, és láttuk, hallottuk, tapasztaljuk a mindennapokban, hogy a legtöbb félreértés, konfliktus, szakadás ezekből az üdvösség szempontjából közömbös dolgokból származik. Testvérek fordulnak egymás ellen, egyik testvér megsérti a másikat. Borzasztó pusztítást okoz a gonosz ezek által a dolgok által is. Ezért nagyon fontos, hogy keressük és kövessük a békességet. A múlt alkalommal a békességre törekvésnek a lépcsőfokairól tanított bennünket az ige, és hallottuk, hogy amennyiben rajtunk áll, törekedjünk minden emberrel arra, hogy békességben éljünk együtt.

A mai napi ige üzenetét az apostol így foglalja össze a 13. versben: „A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hitben, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.”

A magam számára ezt az üzenetet így fogalmaztam meg, hogy az apostol a mai igében a Szentlélek általi telítettség következményeit adja elénk. Azaz, mi történik akkor, amikor betöltekezünk az Isten Szentlelkével? Hogyan jelenik meg ez a mi mindennapjainkban, hétköznapijainkban? Tartozunk pedig mi, az erősek. Az apostol önmagát az erősek közé sorolja, és megmutatja, hogy a Szentléleknek az első munkája az az, hogy ráeszmélünk a mi erőtlenségünk, elvesztett, Istenre szorult voltunkra, átéljük a magunk tehetetlenségét, semmiségét. De milyen csodálatos, hogy Isten Lelke nem hagy bennünket ebben az erőtlenség, elesett állapotban. Hiszen ez a Lélek ez nem vádol, nem kárhoztat, hanem halk és szelíd hangon megmutatja az erőtlenségből kivezető utat. Mi ez a kivezető út? Jézus ezt mondja a tanítványoknak: „*Vesztetek erőt, minekutána a Szentlélek eljön rátok, és lesztek nékem tanúim Jeruzsálemben, egész Júdeában, Samáriában, és a földnek végső határáig.*” A mi erőtlenségünkben megtapasztaljuk azt, hogy az Isten megerősít.

Hogyan történik ez? Az apostol a 2Korinthus 12,9-ben mondja el, hogy amikor imádkozik, hogy az Úr vegye el a tövist, ami ott van az életében, ami az ő erőtlenségének a legnagyobb forrása, az Úr ezt mondja az apostolnak: „*Elég néked az én kegyelemem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem.*” És akiben a Krisztus ereje lakozik, el tudja mondani, hogy „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.*”

Ki az erős? Akit betölt az Istennek a Lelke, akit betölt az erőnek a Lelke, aki a Lélek vezetése alatt éli a mindennapjait, aki úgy tud élni a keresztyén szabadságával, hogy a másikat tudatosan, szándékosan nem botránkoztatja meg. Mi, erősek.

De mire erősít meg bennünket a Lélek? „*Tartozunk pedig mi, az erősek, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk.*” Tartozunk Istennek azzal, hogy viszonszeressük Őt a másik emberben. Miben nyilvánul ez meg? Azt mondja az ige, hogy tartozunk azzal, hogy hordozzuk, emeljük az erőtlent.

De hogyan történik ez? Hát többek között úgy, ahogyan Sém és Jáfet járt el az illuminált állapotban levő édesapjukkal, Noéval szemben. Amikor Noé, az Istennek a szentje egy kicsit túllépett a mértéken, akkor ez a két gyermek nem teregette ki apja gyengeségeit, hanem befedezték, elhordozták. Nem megszegényítették, nem mondták el másoknak, hogy milyen apám van nekem, hanem tisztelettel, szeretettel hordozták el Noénak ezt az erőtlenség állapotát.

Mi erősek tartozunk, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk.

Hogyan történik ez? Egy másik történet, egy másik példa a Szentírásból: amikor Mózesnek a keze elfáradt. Áron és Húr tartotta a Mózesnek a kezét, és amíg Mózes keze felemelve volt, addig a nép, az Isten népe győzött.

Hogyan történik ez? A Példabeszédek könyvének a végén, a 31. fejezet 8-9. versében ezt olvassuk: *„Nyisd meg a te szádat amellet, aki néma, és azoknak dolgában, akik adattak veszedelemre.”* Nyisd meg a te szádat! Ítéld igazságot! Forgasd ügyét a szegénynek és a szűkölködőknek.

Hogyan hordozzuk az erőtlenek erőtlenségeit? Ahogyan a négy barát tette, amikor béna barátjukat viszik Jézus elé. Megbontják a tetőt és odaengedik Jézus elé.

Hogyan hordozzuk az erőtleneket? Ahogyan Abigail tette, aki Dávid elé ment, és megmentette Dávidot attól, hogy bosszút álljon önmagáért, és megölje a bolond Nábált. Megóvta Isten ezen az asszonyon keresztül, hogy indulatból cselekedjen. Dávid, az Isten embere itt nagyon erőtlenségtől volt, és egy okos asszony hordozta az ő erőtlenségét.

Hogyan történik ez? *„Atyámfiak, még ha elő fogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyat szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is.”* – olvassuk a Galata 6,1-ben.

Tartozunk. Hordozzuk a másikkal a terhét, imádkozzunk érte, segítsünk rajta úgy, ahogyan módunk van rá. Csodásan fogalmaz az énekíró: *„Ha botlanak a gyöngék, segítsen az erős, hordjuk, emeljük önként, kin gyöngesége győz. Tartsunk jól össze hát, tudjunk utolsók lenni, a bajt vállunkra venni e földi életen át.”* És ne magunknak kedveskedjünk. *„Mindenikünk tudniillik az ő felebarátjának kedveskedjék, annak javára, épülésére.”*

Mit jelent magunknak kedveskedni?

Kedves testvéreim, az itt álló szó az azt jelenti, hogy tetszik, kedvére van, szolgálatára van, vagy rendelkezésére áll valakinek. Isten ígéje nem azt mondja, hogy ne törődj önmagaddal. Azt mondja az Isten ígéje, hogy ne önmagad körül forogj! Szolgálj a másik ember felé! Azt mondja az apostol, hogy viselj gondot önmagadra és azokra, akiket rád bízott az Isten.

Hogyan történik ez? Azt mondja az apostol, hogy ne magunknak kedveskedjünk, mindenki az ő felebarátjának kedveskedjék, annak javára, épülésére. Nem az embereknek való tetszésről van itt szó, hanem arról, hogy amit teszünk, annak az indítéka a másik építése legyen. Azt szóljam, azt tegyem, ami a másikat építi.

Hogyan tudom építeni a másikat? Ha hitből cselekszem. Ha olyat teszek, ami a másikkal jó. Nem ártok a másikkal.

Hogyan történik ez az építés? *„Mert amelyek régen megírtak, a mi tanulságunkra írtak meg, hogy békességes túrás által és az írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen.”*

Hogyan építhetjük a másikat? Az Isten ígéje által. A helyén mondott szó az, ami épít. Az írásból, a hithősök életéből kitartást, reménységet kapunk.

Gyökössy Endre írja le, hogy egyik szolgálata után nagyon elcsüggedt. Valami nem ment, nem tért meg mindenki arra az evangelizációra, az időjárás is nagyon zord volt. És Ecsedy Aladár azt mondta neki: De Bandi, hát persze, hogy esik. De a felhők fölött süt a nap! És erre írja Bandi bácsi, hogy ezt kell megtanulni, hogy fölötte, minden gondunk felett ez a reménységünk, hogy Isten mindenkinek fölött van! Nagyon banális hangzik, de tessék ezt komolyan venni!

Hogyan építhetem a másikat?

Igével, személyes példammal és *„Mert Krisztus sem önmagának kedveskedett, hanem amint meg van írva: a te gyalázóidnak gyalázásai hullottak énreám.”* Azaz, mutassunk Krisztusra, aki a másik ember javát kereste, akinek életében beteljesedett a 69. Zsoltár: *„Atyámfiak előtt idegenné lettem és anyámfiak előtt jövevényné. Mivel a te házadhoz való féltő szeretet emészt engem, a te gyalázóidnak gyalázásai hullottak reám.”* És ő nem adta fel, ő mindvégig állhatatos maradt.

Akkor építem a másikat, ha tudok Jézusra mutatni, arra, hogy Ő mit szenvedett azért, hogy neked és nekem üdvösségem legyen.

Mit jelent nem magunknak kedvezni és a másikat építeni?

Albert Schweitzer önmaga számára ezt így fogalmazta meg: „Rendelkezésedre állok, Istenem, rendelkezésedre állok, felebarátom!” És az ő életében ez azt jelentette, hogy elvégezte az orvosi egyetemet, elment Lamberénébe, operált és operáció után odaült a beteg ágya mellé, és hirdette neki az Isten drága ígését.

„A békességes türésnek és vigasztalásnak Istene pedig adja meg nektek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt, Krisztus Jézus szerint.”

A Szentlélek következő munkája, hogy a krisztusi indulatot munkálja bennünk a másik ember felé.

Mi jellemzi ezt a krisztusi indulatot? Türelmes és vigasztalja a másikat. *„Hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek az Istent, és a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyját.”* Azaz az Isten Lelke egységet, szimfóniát ad az övéi közé. Ez az egység a szív és a léleknek az egysége, ami a közös szolgálatban és Isten dicséretében jelenik meg. És ennek a következménye: *„Fogadjátok be egymást, miképpen Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére.”* Azaz befogadni a másikat Krisztus miatt, reá tekintettel. Mert Ő az út nemcsak az Atyához, hanem a másik embernek a szívéhez is. Rá tekintettel tudja befogadni a zsidó a pogányt, egyik kegyességi irányzathoz tartozó a másikat, a magyar a magyart, a magyar a cigányt, a magyar az ukránt és sorolhatnám.

„A reménység Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hitben, hogy bővüljétek a reménységben a Szentlélek ereje által.”

Isten Szentlelkének az egyik munkája az, hogy megmutatja, hogy Istenben mindazt megtaláljuk, amire nekünk éppen most szükségünk van. Ezért mondja Wesley: „Csak Te kellesz, én Uram, benned mindent meglesz!” Nem tudjuk ezt a mindent kimeríteni, de itt az ige azt mondja, hogy Isten a reménységnek az Istene, azaz, ha benne reménykedünk, akkor soha nem szégyenülünk meg. A benne vetett reménység soha nem csal meg, mert fedezet van mögötte: az Istennek a jelleme, az ígéje, ami mindörökké megáll. És Isten a békességes türésnek az Istene. Ha nincs türelmed, ha nincs kitartásod, akkor hívd be azt az Istent, aki a békességes türésnek az Istene. Aztán azt mondja, hogy ez az Isten, ez a vigasztalásnak az Istene. Mi nem tudunk vigasztalni, de a mi Istenünk a vigasztalásnak az Istene. A Szentlélek a vigasztaló, aki meg tudja vigasztalni a mi szívünket.

Kedves testvéreim! Isten ígéje így pünkösödnek a küszöbén arra kér, hogy teljesedjünk be az Istennek a Szentlelkével, teljesedjünk be, és így készüljünk a pünkösdi ünnepre, hogy csordultig vagyunk az ő Lelkével.

Mi jellemzi a Lélekkel való telítettséget? Először is az, hogy a Szentlélek megerősít bennünket, felülemel bennünket a mi erőtlenségünkön. Arra indít, hogy hordozzam, emeljem azt, akit Isten elém vezet. Arra indít, hogy építsem a másikat, ne romboljam, ne ártsak neki. Aki mást felüdít, az maga is felüdül. Aztán az Írásból és az életből és Jézus életéből megvilágítja a Szentlélek azt, amire éppen most szükségem van, amire most éppen neked van szükséged, rávilágít a Szentlélek.

Pablo Casalstól, a világhírű csellistától megkérdezte valaki, hogy miért gyakorol naponta órák hosszat az ő magas életkorában. És a művész így válaszolt: mert abban bízom, hogy még fejlődhetek. És amikor az idős Pilder Máriától az idősek otthonában megkérdezték, hogy hogy van, azt mondta, hogy minden reggeletem azzal az imádsággal kezdem: Uram, kinek lehet ma haszna abból, hogy én tehozzád tartozom? Csak egy Szentlélekkel telített ember tud ilyen imakéréseket az Isten elé vinni. És végül azt látjuk, hogy Istennek a Szentlelke egységet ad közénk, és reménységet ad a mi szívünkbe, élő reménységet a Szentlélek ereje által.

Csodásan fogalmaz az énekíró: „Nagyszerű dolgokat sejtet a Lélek, szívünkbe ébreszt vágyakozást, üdítő ígéret zeng a fülemben: lesz tavasz és eljő a bő aratás. Várjuk szent tüzed, pünkösdi Lélek, járjad a szívünket át.”

És most néhány kérdés az előttünk álló beszélgetésre:

1. Ki a világ szerinti erős és ki az ige szerinti erős?
2. A gyakorlatban hogyan hordozhatom az erőtlenség erőtlenségeit? Mondhatunk személyes bizonyoságtételeket, amikor bennünket hordoztak, vagy amikor mi hordozunk valakit.
3. És mi az elfogadás és a befogadás közötti különbség?

Imádkozzunk!

Drága Urunk, megvalljuk előtted a mi bűnös, erőtlen, beteg voltunkat, hogy nélküled csak vétkezni tudunk. Könyörülj meg rajtunk, hogy ne a bűnnek a rabszolgái, hanem Jézus Krisztusnak a tanítványai legyünk. Ehhez azonban nagyon nagy szükségünk van a Te Szentlelkedre és engedelmes szívre. Tölts be bennünket a Te drága Lelkeddel csordultig! És így imádkozunk most a gyászoló testvéreink vigasztalásáért. Így visszük eléd Soós Benedek József testvérünk gyászoló családját. Köszönjük ezt a bizonyoságtévő életet, ezt az istenes életet, és ezt az istenes halált, hogy Benedek testvérünk már az Úrnál van. Magasztalunk Téged az ő életéért. Vigasztald meg az ő gyászolóit. Imádkozunk Irénkéért, és köszönjük, hogy itt lehet közöttünk. Imádkozunk hozzád a betegek gyógyulásáért közösségünkön belül. Imádkozunk Tarsoly Laci testvérünk keresztlányának a fiáért. Te gyógyítsd meg őt, Te vezesd az orvosokat, Te tartsd meg őt az áldott orvosnak a közellétében, kezében. De imádkozunk békességért a családban, a gyülekezetekben, a munkahelyen és közösségünkben, és Ukrajnában. Imádkozunk Csaba testvérünkért. Vigyázz rá az úton, áldd meg az ő szolgálatát, az ő életét, és használd sokak épülésére és a Te országod építésére. Imádkozunk az előttünk levő pünkösdi ünnepért. Ne hagyj bennünket árván, tölts el bennünket önmagaddal, nagy örömmel, szent tűzzel, mennyei üzenettel. Adj nekünk Tőled megáldott ünneplést, hogy senki ne vegye el a mi örömeinket és azokat az áldásokat, amiket Te készítettél el a mi számunkra.

Annak nevében kérünk, aki így tanított minket imádkozni.

Mi Atyánk, Aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

„A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hitben, hogy bővölködjétek a reménységben a Szentlélek ereje által.” Ámen.